

funktion og sende den til udvalget under alle omstændigheder.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 91:

Forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser m.v., lov om forsikringsvirksomhed og realkreditloven. (Tavshedspligt og partsbegreb i den finansielle tilsynslovgivning).

Af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl.
(Fremsat 13/11 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Det lovforslag, vi behandler her, L 91, er et lovforslag, som vi har set næsten magen til tidligere år, og er dermed en slags genfremsættelse.

Fremskridtspartiet har jo gennem meget lang tid efterhånden haft to forhold på dagsordenen i den offentlige debat og i debatten i Folketinget, og det er spørgsmålet om tavshedspligten i de finansielle love, tavshedspligten i Finanstilsynet, og det er partsbegrebet, dvs. hvem kan være parter i forbindelse med Finanstilsynets afgørelser. Derfor er det for ordførerne formentlig en meget velkendt diskussion.

Jeg skal sige, at regeringen ikke kan støtte det lovforslag, som fru Kirsten Jacobsen står som fremsætter af, og det kan vi ikke, fordi der er en grundlæggende uenighed omkring udvidelsen af tavshedspligten på den måde, som den beskrives i lovforslaget, og fordi partsbegrebet også bliver udvidet i en grad, som ikke efter re-

geringens opfattelse er foreneligt med Finanstilsynets arbejdsopgaver.

Jeg skal i øvrigt henvise til den række af finansielle lovforslag, som behandles i Folketinget i denne folketingsssamling, hvor regeringen har fremsat en række forslag, der vedrører hele den finansielle sektor. Heri præciseres tavshedspligten, og heri præciseres partsbegrebet i øvrigt med en udvidelse af partsbegrebet i forhold til den lovgivning, der i øvrigt gælder nu, og med henvisning til dem afviser jeg altså L 91.

Frode Sørensen (S):

Fremskridtspartiets forslag til ændringer i bestemmelser om tavshedspligt og partsbegreb i den finansielle sektor er jo en delvis genfremsættelse.

Med hensyn til tavshedsbestemmelserne ønsker Fremskridtspartiet at give Folketingets udvalg ret til at komme i besiddelse af fortrolige oplysninger i de tilfælde, hvor et kriseramt pengeinstitut er kommet i betalingsstandsning eller lignende. Det er ikke et så vidtgående krav som i det foregående forslag, men dertil er der kun at sige, at Folketingets stående udvalg allerede nu har muligheden for at få oplysninger om et konkursramt pengeinstituts vilkår, når det offentlige på en eller anden måde er involveret i afviklingen.

Som det helt sikkert er Fremskridtspartiet og fru Kirsten Jacobsen bekendt, erklærer advokat Schans Christensen i sin eneudredning, at det ikke ville være i overensstemmelse med EU's direktiver, hvis vi herhjemme får sådan en generel adgang til fortroligtstemplede oplysninger til finanssystemet.

Vi mener også at vide, at der fra Økonomiministeriet er rettet henvendelse til EU-Kommissionen for at få en nærmere vurdering af dette aspekt, og den efterfølgende tvivl om fortolkningen af tavshedsreglerne har givet yderligere anledning til henvendelser, dels til Holland, dels til Sverige. I dette øjeblik er der ikke kommet svar, og det er således ikke klart, om det vil være i strid med direktiverne at sende oplysninger fra Finanstilsynet til eksempelvis Erhvervsudvalget. Når et sådant svar foreligger, må vi selvfølgelig se på det og tage endelig stilling.

Hvad angår det andet punkt, partsbegrebet, ønsker forslagsstillerne at gøre alle, som en afgørelse retter sig imod, til part i sagen. Nu har regeringen jo i en, tror jeg, 5-6-7 tilfælde i dette

efterår selv fremsat forslag til udvidelse af partsbegrebet, og af bemærkningerne til disse fremgår det, hvem regeringen mener skulle kunne omfattes som parter i sagerne.

Ministeren oplyste for et øjeblik siden, at kunder, der ikke er tildelt partsstatus, fordi Finanstilsynets afgørelse kun retter sig mod de enkelte pengeinstitutter, nu har mulighed for at komme ind i sagen, idet disse kunder ved henvendelser til Finanstilsynet vil kunne opnå, at Finanstilsynet retter en henvendelse til pengeinstituttet, og at kunden kan få en redegørelse fra dette.

Jeg vil også gøre opmærksom på, at stridigheder mellem institutter og kunder jo ikke er en sag for tilsynet. Klager må klares af ankenævn eller ved en domstol. Der kan jo i øvrigt være situationer, hvor de kunder, som jeg nævnte før, kommer i en situation, hvor tilsynet tager sagen op, og der kan hen ad vejen være en ændret praksis.

Vi kan i Socialdemokratiet, hvilket næppe kommer som nogen overraskelse, ikke støtte Fremskridtspartiets forslag.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg vil bare i al enkelhed spørge Socialdemokratiet, om partiet mener, at Folketingets mulighed for at føre kontrol med og kontrollere, hvad der foregår i den finansielle sektor, og hvad Finanstilsynet gør, f.eks. i forbindelse med redningsaktionerne, når store selskaber er i krise, med de gældende regler er tilfredsstillende.

Er Socialdemokratiet sikker på, at vi her virkelig ved, hvad der foregår, og om vi i virkeligheden opfylder vores tilsynsforpligtelse med Finanstilsynet og ministeren?

(Kort bemærkning).

Frode Sørensen (S):

I Socialdemokratiet mener vi, at de regler, der er for øjeblikket, det tilsyn, som Finanstilsynet fører, og de muligheder, som regeringen har, er fuldt tilstrækkelige.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

De muligheder, som regeringen har, er tilstrækkelige. Ja, det er jeg ikke i tvivl om, det er jo det, vi har set, når regeringen på forskellige niveauer – vi er ikke helt klar over på hvor højt – har været involveret i forbindelse med Færøbanksagen, Hafniasagen, Balticasagen osv. Selvføl-

gelig har den været inde, men det var ikke det, jeg spurgte om. Jeg spurgte, om Socialdemokratiet tror, at Folketinget har mulighed for at udføre det tilsyn, vi skal føre med regeringen og med de forskellige tilsyns embedsførelse.

Mener Socialdemokratiet virkelig med de sager, vi nu kender, at vi har haft tilstrækkelig mulighed for at få indsigt i og kontrol med, hvad der er foregået?

(Kort bemærkning).

Frode Sørensen (S):

I Socialdemokratiet mener vi, at de muligheder, vi har for at indkalde ministeren i samråd, fuldt ud kan afdække de problemer.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det er da utroligt. Socialdemokratiet må da være vidende om, at vi gang på gang på gang, når vi har stillet spørgsmål, når vi har haft en minister i samråd, hele tiden får at vide: Dette kan jeg ikke udtale mig om på grund af de gældende tavhedsbestemmelser.

Det er derfor, vi har været ude i den øvelse, at vi har skullet have kolossale undersøgelser som en Færøbankkommission, vi skulle have Rigsrevisionen, vi skulle have alle mulige kæmpemæssige undersøgelsesapparater sat i gang alene af den ene grund, at vi som Folketing ikke kan få svar på de spørgsmål, vi stiller.

Kunne Socialdemokratiet ikke tænke sig, at det var mere effektivt og billigere oven i købet, at Folketinget havde mulighed for direkte at få svar på spørgsmål, i stedet for at vi skulle engagere kæmpemæssige undersøgelsesapparater?

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg kunne godt tænke mig at stille et spørgsmål til den socialdemokratiske ordfører, når han siger her: Vi har den opfattelse i Socialdemokratiet, at vi er fuldt fortrøstningsfulde med hensyn til, at vi kan føre den kontrol, som grundloven pålægger Folketinget, og vi kan kalde ministrene i samråd.

Er det slet ikke gået op for den socialdemokratiske ordfører, at de svar, man får fra ministeren, når man kalder ministeren i samråd om den slags ting, er, at det kan ministeren ikke svare på under henvisning til straffelovens paragraf et eller andet og fortrolighedsbestemmelserne, eller er det sådan, at man har et særligt

samrådsinstitut mellem ministrene og Socialdemokratiet, som gør, at Socialdemokratiet føler, at deres grundlovssikrede forpligtelse er overholdt?

(Kort bemærkning).

Frode Sørensen (S):

Til hr. Frank Aaen skal jeg henvise til, at der er et EU-direktiv om disse spørgsmål, og at vi selvfølgelig ikke vil pålægge ministrene at oplyse ting, der er underlagt tavshedspligt. Jeg kan også henvise til, at der er visse situationer, hvor både Ombudsmanden og Rigsrevisionen kan gribe ind.

Med hensyn til fru Kirsten Jacobsens spørgsmål, om vi synes, der er mulighed for i forbindelse med et samråd at få fornuftige svar på de henvendelser, vi kommer med, kan jeg henvise til, at vi i sidste uge havde et samråd, hvor jeg synes, vi fik en god og grundig orientering om nogle af de aktuelle problemstillinger, vi diskuterer her i dag.

Første næstformand (Birte Weiss):

Vi tager så de sidste korte bemærkninger i denne omgang.

Hr. Frank Aaen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det er da en kjonagtig måde at opføre sig på bare at gemme sig bag ved et EU-direktiv. Alttså, mener Socialdemokratiet, at vi i dag har de nødvendige muligheder som Folketing til at føre kontrol med regeringen og dens embedsførelse? Det var punkt ét.

Punkt to: Hvis svaret er nej, vil Socialdemokratiet så være med til at undersøge mulighederne for inden for EU-direktivernes rammer at udvide vores muligheder for at føre tilsyn? Og punkt tre: Vil Socialdemokratiet i givet fald være med til at ændre de EU-direktiver, der beklageligvis – og det er jo derfor, vi er EU-modstandere – stiller nogle grænser for, hvor langt vi må gå? Vi har dog den opfattelse, at vi gerne må gå endnu længere end det, der ligger inden for de gældende EU-direktiver i dag.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg synes, det var en meget interessant oplysning, som den socialdemokratiske ordfører gav, når han henviste til samrådet i sidste uge, hvor den socialdemokratiske ordfører mente, man fik

gode og fornuftige svar på de stillede spørgsmål.

Jeg tror da, at Erhvervsudvalgets medlemmer, Folketinget og offentligheden ville være meget interesseret i at få at vide, hvad var det for nogle svar på de stillede spørgsmål, som det socialdemokratiske medlem hørte blev givet af økonomiministeren, og som vi andre fuldstændig overhørte.

(Kort bemærkning).

Frode Sørensen (S):

Til hr. Frank Aaen: Ja, Folketinget har de nødvendige tilsynsmuligheder. Nu svarer jeg selvfølgelig ja til det, og hr. Frank Aaen sagde, at hvis jeg svarede nej, om jeg så ville være med til at se på EU-direktiverne. Jeg mener altid, at vi skal være åbne over for at se på direktiver, såvel dem, som EU laver, som de regler, vi selv fastsætter.

Til fru Kirsten Jacobsen kan jeg sige, at jeg er helt overbevist om, at da det var et fælles møde, vi deltog i, har vi sikkert også hørt de samme svar.

Pia Larsen (V):

Venstre kan ikke støtte dette forslag fra Fremskridtspartiet om ændring af tavshedspligten og partsbegrebet i den finansielle tilsynslovgivning.

For at tage tavshedspligten først, har dr.jur. Jan Schans Christensens eneudredning været vejledende for Venstre, og da Schans Christensen konkluderede i sin eneudredning for et par år siden, at tavshedsbestemmelserne formentlig var gode nok, som de var, støtter Venstre sig til det. Og da Fremskridtspartiets forslag går langt videre, siger det sig selv, at vi må tage afstand fra det.

Med hensyn til partsbegrebet havde dr.jur. Schans Christensen også en række anbefalinger, som Venstre har forholdt sig til, og det har betydning, at vi er fremkommet med et ændringsforslag til økonomiministerens forslag om en ændring af de finansielle love, som er til behandling i øjeblikket, og det ændringsforslag vil vi naturligvis støtte. Det går ikke så vidt som Fremskridtspartiets forslag, men vi mener, det er tilstrækkeligt.

Vi mener også, der skal være en balance mellem partsbegrebet og tavshedspligten i den finansielle sektor sådan at forstå, at hvis man lemper lidt på partsbegrebet, som Venstre foreslår, er det så meget mere vigtigt at sikre, at

tavshedspligten ikke skrider. Der skal være et tillidsforhold mellem de tilsynsbelagte virksomheder og Finanstilsynet, for at det kan fungere ordentligt, og det er selvfølgelig det, vi har størst interesse i.

Vi indrømmer, at der har været nogle situationer i Folketinget, hvor vi har haft uhyre vanskeligt ved at komme til bunds i nogle sager, og vi har også nogle aktuelle diskussioner i gang, men det får altså ikke Venstre til at synes, at vi skal gå så vidt, som Fremskridtspartiet foreslår, og derfor må vi afvise forslaget.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nu fik fru Pia Larsen svaret på et af mine spørgsmål til sidst, nemlig at der aktuelt er nogle problemer med at føre det nødvendige tilsyn med regeringen og dens embedsførelse.

Derfor vil jeg alligevel stille spørgsmålet, om fru Pia Larsen ikke mener, vi har brug for at kigge på, om vores tavshedsbestemmelser er for stramme i forhold til Folketingets muligheder for at føre tilsyn.

Nu ved jeg jo, at Venstre er meget EU-tro, men jeg vil spørge: Hvis der er muligheder inden for EU-direktivernes rammer for at udvide tavshedsbestemmelsen eller lempe den, vil man så være med til det?

(Kort bemærkning).

Pia Larsen (V):

Jeg mener ikke, det er afgørende i dette tilfælde, hvad EU mener. Jeg mener, det er afgørende, som jeg sagde, at der eksisterer et stærkt tillidsforhold mellem de tilsynsbelagte virksomheder og Finanstilsynet, og der vil være en risiko for, at hvis vi lemper på tavshedspligten, vil det tillidsforhold skride.

Som jeg sagde under min ordførertale, læner vi os meget op ad dr.jur. Jan Schans Christensens eneudredning, hvor han over mange sider når frem til, at bestemmelserne formentlig er gode nok, som de er nu.

Det er klart, at vi erkender problemerne, men vi vejer tingene op imod hinanden og skønner, at reglerne er gode nok, om end besværlige, som de er nu.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg har stor respekt for fru Pia Larsens indsigt på dette område, men hørte jeg virkelig rigtigt,

når jeg forstod på fru Pia Larsen, at for Venstre var det faktisk helt i orden, at tavshedsbestemmelserne gik længere, end EU-direktivet krævede, blot fordi eneudrederen havde ment, at de var gode nok?

Det, man skulle tage mest hensyn til, var simpelt hen at beskytte Finanstilsynet, at beskytte virksomhederne mod enhver tænkelig situation, og at Folketinget har en tilsynsforpligtelse, var helt underordnet for Venstre i den forbindelse.

(Kort bemærkning).

Pia Larsen (V):

Jeg vil sige til fru Kirsten Jacobsen, som jeg sagde før til hr. Frank Aaens bemærkning, at vi erkender, at reglerne om tavshedspligt er besværlige for Folketingets arbejde, når vi har disse kriser i den finansielle sektor. Men vi vægter altså tungere, at der er et tillidsforhold mellem de tilsynsbelagte virksomheder og Finanstilsynet, så man i hvert fald ikke kan sige, at det er det, der er galt, at man har været bekymret for, at oplysninger skulle slippe ud til offentligheden, oplysninger, som det egentlig ikke var nødvendigt slip ud. Derfor har vi vejet hensynet til virksomhederne meget tungt og såmænd ikke hensynet til Finanstilsynet.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Har hensynet til parlamentets kontrolfunktion overhovedet ikke spillet en rolle for Venstre?

Første næstformand (Birte Weiss):

Fru Pia Larsen, og vi går derefter tilbage til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Pia Larsen (V):

Til det spørgsmål må jeg henvise til økonomiministerens lovforslag, der jo netop ændrer en anelse på disse bestemmelser, nemlig at der er visse situationer, hvor den parlamentariske kontrol går ind over tavshedspligten sådan at forstå, at tavshedspligten bliver delvis ophævet; det er i forbindelse med konkurser osv. Men generelt mener jeg ikke, at Folketinget skal have adgang til at få ophævet tavshedspligten. Venstre har altid ment, også da vi selv var i regering, at det nu er bedst, at den slags oplysninger stort set ligger hos regeringen og ikke hos hele Folketinget.

Bendt Bendtsen (KF):

Da vores ordfører, fru Pernille Sams, ikke kan være til stede i salen i dag, skal jeg fremføre følgende:

Vi kan henholde os til, hvad vi gentagne gange tidligere har sagt om Fremskridtspartiets forslag. Nu er regeringen kommet med en tilfredsstillende løsning på problemstillingerne specielt vedrørende partsbegrebet. Det forslag har vi givet vores tilsagn.

Vi er ikke indstillet på at gå så langt, som Fremskridtspartiet foreslår, således at f.eks. enhver kunde, der sender en klage over et pengeinstitut til Finanstilsynet i stedet for til Pengeinstitutankenævnet, får partsstatus i forhold til Finanstilsynet. Det ville være en overimplementering af en ellers fornuftig tanke om, punkt et, at Finanstilsynet skal opføre sig mere service- og informationsminded, og punkt 2, at hvor man reelt er part, skal man også have partsstatus. Det mener vi til gengæld økonomiministeren har fundet en rimelig balance på i det forslag, der blev fremsat her i sidste måned.

Christine Antorini (SF):

Da SF's ordfører, hr. Ole Sohn, ikke kan være til stede, vil jeg fremføre følgende:

Lovforslaget indebærer en ændring af Finanstilsynets tavshedspligt, således at de stående udvalg i særlige situationer kan modtage fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet i tilfælde, hvor et dansk institut er kriseramt og som følge heraf træder i betalingsstandsning, går konkurs, likvideres eller rekonstrueres. Oplysninger skal videregives i en sådan form, at institutternes enkelte kunder ikke kan identificeres.

Ligeledes ønskes partsbegrebet udvidet i de finansielle love, således at f.eks. kunder i pengeinstitutter m.v. bliver betragtet som part i sager, der vedrører kundens forhold i det finansielle institut.

Lovforslaget blev til på baggrund af de mange skandaler i den finansielle sektor, bl.a. sagerne om Hafnia og Baltica. Intentionerne i lovforslaget er positive, for virkeligheden har dokumenteret, at det er påkrævet med en bedre kontrol med Finanstilsynets arbejde, men oplysninger i den finansielle sektor er følsomme og skal behandles med diskretion.

SF føler ikke umiddelbart, at der er den fornødne balance mellem diskretion og kontrol i Fremskridtspartiets forslag. Derimod bør der nok arbejdes frem mod et særligt parlamentarisk kontroludvalg.

SF er enige i, at der er behov for et udvidet partsbegreb, men her håber vi, at der i forbindelse med Folketingets igangværende behandling af de finansielle love kan findes et flertal for et udvidet partsbegreb.

Egil Møller (DF):

Lovforslaget vil give den ansvarlige minister mulighed for at kunne videregive fortrolige oplysninger i kriseramte institutter m.v. til Folketingets stående udvalg.

Det anføres i bemærkningerne, at lovforslaget har været sammenligneligt med noget, der finder sted i Sverige, Tyskland og England, og dér skulle man have gode erfaringer med noget tilsvarende.

Endelig udvides partsbegrebet til også at omfatte kunder i den finansielle sektor, når det vedrører deres kundeforhold.

Jeg kan på Dansk Folkepartis vegne give tilsagn om at støtte lovforslaget.

Morten Helveg Petersen (RV):

Det Radikale Venstre kan ikke støtte Fremskridtspartiets forslag. En vedtagelse af forslaget vil betyde ændringer i forhold til, hvilke fortrolige oplysninger økonomiministeren skal kunne videregive til Folketingets stående udvalg og ændringer i reglerne om partsstatus.

Allerede i dag kan Folketingets stående udvalg få oplysninger om pengeinstitutters generelle økonomiske forhold, såfremt de er trådt i betalingsstandsning eller er under konkurs, betinget af at staten har været inde og yde garanti eller har stillet midler til rådighed for afvikling af instituttet.

En yderligere udvidelse virker på nuværende tidspunkt ikke som et hensigtsmæssigt træk, da det endnu ikke er afklaret, hvorvidt det vil være i strid med EU-direktiverne at videregive fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet til Folketingets Erhvervsudvalg om konkrete sager.

Hvad angår det andet punkt, selve udvidelsen af partsbegrebet, har regeringen selv fremsat en række forslag til ændringer. Resultatet er regeringens forslag til ændringer af en række konkrete forslag, det, som økonomiministeren har kaldt en positivliste.

I Det Radikale Venstre ønsker vi ikke at tildele pengeinstitutternes kunder egentlig partsstatus, da de afgørelser, der træffes i Finanstilsynet, ikke retter sig mod kunderne, men imod pengeinstitutterne.

Som det også er fremgået, er uoverensstemmelser og tvister normalt ikke et anliggende for Finanstilsynet, det er en opgave for et ankenævn eller en domstol. På den baggrund kan Det Radikale Venstre ikke støtte forslaget.

Frank Aaen (EL):

Det her forslag drejer sig lige som det næste på dagsordenen om, hvordan vi i højere grad sikrer, at Folketinget effektivt kan føre tilsyn med regeringen og dens embedsførelse, herunder de aktiviteter, der kører gennem Finanstilsynet.

Det er meget forunderligt, at når vi ser på sriben af finansielle skandaler, når vi ser på den berettigede kritik og uafviselige kritik og de spørgsmålstejn, der er sat ved Finanstilsynets ageren i Færøbanksagen, i Hafnia-Baltica-sagen, i Spar Nord-sagen og i forskellige andre af de sager, vi har haft til debat i Folketinget, at man så ikke hos et flertal af partierne kan se, at der er brug for en seriøs debat om, hvordan dette tilsyn gøres bedre, mere effektivt, så vi også undgår, som vi har set, at man er, for at sige det pænt, i hvert fald på grænsen af det lovlige i den måde, man har ageret på i de her krisesituationer. Jeg forstår ikke, at der ikke er en større imødekommenhed over for at diskutere problemet med Folketingets tilsyn i de her sager.

Så siges det, at det er i strid med EU-direktivet. Det er jo meget tolkningsbart, og vi kunne også forstå både på ministeren og på det, der i øvrigt har været af spørgsmål og svar i den her sag, at der er stor uenighed om, hvordan man skal tolke EU-direktivet på det område. Der er nogle lande, der går videre, end vi har gjort i Danmark, uden at de har fået problemer med EU. Det er jo i sig selv tankevækkende.

Derfor må vi jo sige det på den måde, at det tolkningsproblem, vi har, burde vi jo løse på den måde, at vi her i Folketinget vedtog en ændring af tavshedsbestemmelserne, som gjorde det mere muligt for Folketinget at opfylde sin tilsynsforpligtelse, og så sendte det forslag til EU, og så måtte de tage stilling til, om det var i modstrid eller ikke i modstrid med EU-direktivet.

Skulle det så vise sig, at det er i modstrid med EU-direktivet, så må vi jo arbejde for at få direktivet lavet om, og det er det, jeg har prøvet at appellere til et par gange i de korte bemærkninger.

Hvis vi nu tog en ordentlig debat her i Folketinget og blev enige om, hvad vi synes,

der er nødvendigt for at Folketinget kan føre ordentligt tilsyn med, hvad der sker med regeringens embedsførelse i forhold til den finansielle sektor, så måtte vi jo tage problemerne med EU i den rækkefølge, de kommer.

Vi tror fra vores side, at man sagtens kan gå langt videre i forhold til EU-direktiverne end det, vi i øjeblikket gør i Danmark.

Kirsten Jacobsen (FP):

Se, når Fremskridtspartiet gang på gang har fremsat det her forslag, er det jo til dels for at få regeringen ud af busken. Set med de briller så har den da taget et lille skridt, selv om det er et meget lille skridt.

Vi fik da først Schans Christensen på banen, og vi har da så også fået et forslag fra ministeren, men efter Fremskridtspartiets opfattelse er det langt, langtfra tilstrækkeligt. Jeg føler meget, som hr. Frank Aaen gør, at det egentlig slet, slet ikke burde være en politisk strid, at man ville søge at forebygge skandaler i den finansielle sektor i stedet for at helbrede dem midt om natten i mørke og med resultater, som har medført undersøgelser i stribetvis, næser i stribetvis, røde ører i endnu flere striber og penge i et omfang, som borgerne ikke kan forstå.

Jeg er ked af, at det billede, der efterhånden tegner sig, jo ikke er det billede, som vi oprindeligt fik som svar på vores spørgsmål: at det ville være i strid med EU-direktivet, hvis man lempede på disse regler.

Den daværende justitsminister, Erling Olsen, har jo tydeligt i sit svar til Folketinget fortalt, at den danske tavshedsbestemmelse efter Justitsministeriets opfattelse er en overfortolkning og en overimplementering af EU-direktivet. EU-Kommissionen er nu blevet spurgt tre gange om deres syn på sagen, og ikke en eneste af gangene har de afvist, at det ville være muligt at gennemføre det her forslag inden for direktivets rammer.

Man ser også, som hr. Frank Aaen rigtigt sagde, at andre lande har lempeligere tavshedsbestemmelser. Det, der så sidder tilbage i én, og som jeg synes er ubehageligt, er: Hvilke beskyttelser er det så, man taler om, når det er de tidligere regeringer og den nuværende regering, som står skulder ved skulder for at sikre Folketinget imod at få mulighed for at udøve den parlamentariske kontrol, grundloven giver os?

Jamen så kan man jo ikke få andet end mistanke om, at det, man i grunden vil beskytte sig imod, er, at Folketinget finder ud af, om Finans-

tilsynet fører tilsyn i overensstemmelse med reglerne, som Folketinget har vedtaget, beskytte sig imod, at regeringer, nuværende eller forhenværende, har blåstemplet denne administration. Det er det eneste beskyttelseshensyn, jeg kan se. Det synes jeg ikke er tiltalende.

Hvis det forholder sig sådan, synes jeg, man skal sige det ligeud. Så bliver vi færdige med det. Så kan vi endnu en gang konstatere, at når de forenede partier står sammen, jamen så er der altså ikke noget at stille op. Og hvis de forenede partier har det hovedsynspunkt, at man skal beskytte sig selv mod de dølgsmålsgerninger, man laver, jamen så sætter man selv Folketinget ud af spillet. Det gør man.

Når jeg taler med folk, som selv er i sektoren, ja, så er der mange, der har forståelse for, at Folketinget føler et behov for at kunne finde ud af, om det tilsyn, der føres, føres i overensstemmelse med reglerne. Vi har alt for mange eksempler – de er alt for tydelige, og de kommer alt for tit – på, at det ikke sker. Vi har aldrig på tilstrækkelig bastant måde fået dem tilbagevist af nogen. Det hænger i luften.

Vi skal debattere det lidt senere på en anden måde, men jeg er enig med hr. Frank Aaen: Om man gør det på den ene eller anden måde, så er det altså nødvendigt, også for at tilliden til det finansielle system i Danmark ikke lider skade i udlandet. Det vil det gøre, hvis man i udlandet bliver usikre på, om det tilsyn, Finanstilsynet fører, er et objektivt, uvildigt tilsyn efter reglerne, eller om det er et spørgsmål, om man handler anderledes med nogle institutter, end man handler med andre, og at regler er noget, man sælger i metermål.

Jeg kan love regeringen og økonomiministeren for, at Fremskridtspartiet ikke vil stoppe den her debat. Vi mener simpelt hen både politisk og også samfundsøkonomisk, at det her er vigtigt. Der må altså mere åbenhed til. Om det sker på den ene eller anden måde, er for os ligegyldigt. Men vi finder det fuldstændig uacceptabelt, at selv hvor ministeren kunne have givet oplysninger, vælger man at hæve stemplet, hvorpå der står: Hemmeligt – adgang forbudt.

Debatten om Hafnia forholder sig jo sådan, at tavshedsbestemmelserne slet ikke var indført, da Hafnia gik konkurs. Folketinget lempede så senere reglerne, og der var ingen grund til at beskytte virksomheder, som var gået konkurs. Der måtte vel selv Venstre være enige, fordi det var jo virksomheden, man dér ville beskytte. Da

hængte ministeren sin hat på, at de lempelsesregler ikke var indført, dengang Hafnia gik konkurs. Man kan jo ikke få indført lempelsesregler for nogle regler, der overhovedet ikke var gældende. Så det var simpelt hen kun et søsygt argument for at hæve hemmelighedsstemplet en gang til.

Jeg tror, regeringen kan være helt sikker på, at pressens og befolkningens øjne hviler tungt i nakken på, om man lander på en fornuftig måde i denne her sag. Så man afvejer hensynet til virksomheden, men at man også tager hensyn til dette hus' mulighed for at føre den parlamentariske kontrol med regeringens virke, som vi er valgt til, og som står i grundloven. Og til det brug skal man altså ikke køre EU foran sig, for det kan man ikke, det har man ikke belæg for.

Andre lande har vist, at de har større tillid til deres parlamenter, end man har i Danmark. EU har ikke afvist, at vi kan ændre reglerne. Justitsministeriet har sagt, at de nuværende regler er en overimplementering. Så har man senere fået en anden politisk chef, som så har modereret sig lidt, og man skal være Justitsministerium, for at man kan skrive sig ud af det problem. Det har man nu forsøgt at gøre med et meget uheldigt resultat. Den ene ekspert efter den anden på det her område, retslærde mennesker, står op og fortæller, at der er ingen hensyn at beskytte. De eneste, der er at beskytte, er Finanstilsynet og eventuelle medgerningsmænd på den politiske arena.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg bliver nødt til fra Folketingets talerstol at tage afstand fra de påstande, som fru Kirsten Jacobsen fremfører i sit seneste indlæg.

Bare for at anskueliggøre et par ting: Fru Kirsten Jacobsen kritiserer kraftigt min stillingtagen omkring tilsynsbelagte virksomheder og dermed fortrolige oplysninger under den gældende lovgivning i forbindelse med Hafnia-konkursen.

Det, der gik konkurs i den sag, var Hafnia Holding-selskabet, som er et selskab, der ikke er under tilsyn. Sagen drejer sig jo om den ene del. Resten af Hafniakoncernen bestod af finansielle institutter, som nu er sammenlagt med andre stadig eksisterende institutter, bl.a. under Codan. Derfor kan man ikke sige, som fru Kirsten Jacobsen gør, at det er forældet, at det selskab ikke eksisterer mere, og derfor kunne

man offentliggøre dokumenterne. Det er direkte ukorrekt.

Så siger fru Kirsten Jacobsen, at den ene ekspert efter den anden siger, at jeg som minister for det område har truffet nogle forkerte beslutninger og har kunnet offentliggøre tingene. Jeg vil så gøre det, som fru Pia Larsen også gjorde: nøjes med at henvise til eneudredningen af dr.jur. Jan Schans Christensen, som bakker op om den fortolkning af fortrolighedsdelen, som ligger i den danske lovgivning.

Kirsten Jacobsen (FP):

Ministeren havde en ekspert at skilte med, nemlig eneudrederen, eneudrederen, der var bestilt af ministeren. Eneudrederen er meget uklar på mange punkter. Jeg vil gerne tage bare tre andre eksperter op foran ministeren. Den ene er Lennart Lyngge Andersen, den anden er Jens Peter Christensen, og den tredje er tidligere retspræsident Frank Poulsen. Alle tre har uafhængigt af hinanden til dagspressen udtalt, at der ikke er hensyn, der behøver beskyttelse i denne sag mere, og det drejer sig om Hafnia.

Så kan ministeren altså ikke bortforklare, at da Hafnia gik konkurs, og det var Hafnia Holding, der gik konkurs, da var de skærpede tavshedsbestemmelser i lovgivningen, som omhandlede de selskaber, som ministeren her nævner, og som var tilsynsbelagt, ikke gældende. Vil ministeren i det mindste ikke bekræfte det?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg noterer mig, at de eksperter, som ikke er enige med fru Kirsten Jacobsen, altså i en eller anden forstand er »bestilt« af ministeren. Det synes jeg er en indirekte insinuation af dr.jur. Jan Schans Christensens hæderlighed.

Sø- og Handelsretten har netop afsagt en kendelse om, at Finanstilsynet skal udlevere visse, nærmere specificerede dokumenter til sagsøger i sagen omkring prospektet for emissionen i forbindelse med Hafnia Holdings situation i juni 1992. Af den kendelse fremgår det, at Sø- og Handelsretten er enig i, at de pågældende dokumenter er belagt med fortrolighed.

Det vil sige, at domstolene i Danmark altså er enige i den tolkning, som ministeriet og jeg har lagt i sagen. Fru Kirsten Jacobsen er måske uenig med Sø- og Handelsretten, det er jo så en ærlig sag. Men i hvert fald er der en domstolskendelse, som bekræfter, at de dokumenter, fru

Kirsten Jacobsen gerne vil se, er belagt med fortrolighed.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Det er en kendsgerning, at efter at Sø- og Handelsretten afsagde den omtalte kendelse, er mange nye oplysninger i denne her sag kommet frem, og der er ingen af os, der i dag ved, hvilket resultat Sø- og Handelsretten ville være kommet til, hvis de havde været i besiddelse af alt det materiale og alle de oplysninger, som vi har i dag.

Og der var ingen insinuationer af eneudrederen. Det var en konstateret kendsgerning, at det var regeringen, som udpegede ham. Det går jeg ud fra at man ikke vil løbe fra. Det var altså ingen insinuationer. Det er vel sådan, og det er vel almindelig bredt kendt, at opdragsgiveren tager man jo lidt hensyn til, når man udfører opdraget. Så mere ligger der ikke i det. Og så kan ministeren da godt sige, at man dermed insinuerer et eller andet. Jeg konstaterer bare, at sådan er det, og mere ligger der ikke i det.

Men til sidst vil jeg godt sige til ministeren, at det altså ikke kan nytte noget, at ministeren står her og gerne vil gøre sig så flink. Selv spørgsmålet fra udvalget om, hvorvidt man i det mindste ville spørge parterne, om man ville offentliggøre de her dokumenter, kunne man altså ikke få tilsagn om.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Erhvervsudvalget ønskede for år tilbage et grundlag for at diskutere partsbegrebet og tavshedsbestemmelserne, og derfor blev der efter forståelse med Erhvervsudvalget, har jeg forstået på den tidligere erhvervsminister, fru Mimi Jakobsen, bestilt et arbejde af en uafhængig ekspert, og det blev til den ene udredningsrapport, vi nu har drøftet.

Det er jo ikke sådan, at når man bestiller en uafhængig ekspert, uanset hvem der gør det, at man så skal have som udgangspunkt, at den uafhængige ekspert tager hensyn til, om det nu er regeringen eller et udvalg i Folketinget, der bestiller en redegørelse, og så indrettes redegørelsen efter hensyn til den, der beder om bestillingen, for så er det jo formålsløst at lave den slags udredninger.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, be-
træfter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er
vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 103: Forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser m.v., lov om forsikringsvirksomhed, realkreditloven, lov om tilsyn med firmapensionskasser, lov om et skibsfinansieringsinstitut, lov om værdipapirhandel m.v., lov om fondsmæglerselskaber og lov om investeringsforeninger og specialforeninger. (Etablering af et tilsynsudvalg vedrørende Finanstilsynets virksomhed).

Af Frank Aaen (EL) og Søren Søndergaard (EL).
(Fremsat 25/11 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg tror ikke, det kommer bag på forslagsstillerne, at regeringen vil afvise forslaget. Så det er der ingen overraskelser med.

Men jeg vil godt igen understrege, at Finanstilsynets tavshedspligt vedrørende fortrolige oplysninger om den finansielle sektor og de enkelte institutter er en helt afgørende betingelse for den tilsynsmæssige effektivitet og helt afgørende for tilliden til den finansielle sektor i Danmark.

Selskaberne, og det er uanset om det er forsikringsselskaber, banker eller anden finansiell virksomhed, må således kunne nære tillid til, at oplysninger ikke videregives fra tilsynet. Et tilsynsprincip, som hviler på en udstrakt grad af åbenhed, vil virke ødelæggende på Finanstillsynets muligheder for at udøve et effektivt tilsyn. Det vil nemlig medføre, at de virksomheder, som er tilsynsbelagte, som det hedder, vil være forbeholdne med, hvor mange oplysninger de

giver, og hvordan de oplysninger, de giver, er udformet, fordi de vil gardere sig imod, at forretningsforhold kommer til offentlighedens kendskab og dermed spiller ind på det pågældende instituts muligheder for at fungere, også i konkurrence med andre institutter.

Så vil jeg gøre opmærksom på, at der i forbindelse med Sydøstasienkrisen internationalt har været en meget indgående debat omkring standarder for finansielle institutter, herunder tilsyn med finansielle institutter, og der er jo en udpræget enighed internationalt om, at det er vigtigt med gode, effektive tilsyn med bankvirksomhed og andre finansielle virksomheder. Jeg tror, det er meget svært at finde et land, som ikke arbejder på at skabe de bedst tænkelige tilsyn. Her indgår også mulighederne for at have fortrolige oplysninger og behandle oplysninger og den viden, man kommer i besiddelse af, som særlig fortrolighedsbelagte.

Uanset hr. Frank Aaens, og jeg bliver nødt til at sige også fru Kirsten Jacobsens, commando-raids mod disse kendsgeneringer forandrer det ikke tingenes tilstand. Det er også derfor, at der skabes ensartede regler i EU på de her områder, og det er meget svært for mig at se, hvordan man kan føre et tilsyn, hvis ikke der er en stærk fortrolighed omkring de oplysninger, som ofte kan være meget følsomme, også for bankens, forsikringsselskabets eller realkreditinstituttets kunder.

Jeg anerkender interessen fra oppositionens side for at få svar på en lang række spørgsmål. Det er til enhver tid oppositionens opgave, og jeg synes, at oppositionen gør for lidt ud af at notere sig, at der jo også er noget, der hedder ministeransvarlighedsloven. Jeg har gjort rede for i Erhvervsudvalget, at i den situation, hvor jeg som ansvarlig minister for området har adgang til fortrolige oplysninger, er det jo min forpligtelse at skride ind over for ulovligheder, hvis der foregår det eller en bøjning af reglerne for at bruge et udtryk, som indimellem bliver brugt i debatten.

Jeg kan ikke selv se, at man kan finde en bedre måde at løse det dilemma på, som jeg går ud fra at hr. Frank Aaen vil gøre rede for fra talerstolen om lidt, men jeg synes til gengæld også, at det er et stærkt kort at have, at ministeren er ekstremt ansvarliggjort på den måde, som strukturen i dag er.